

EL BROLLADOR

PORTAVEU DE LES ASSOCIACIONS DE VEÏNS DE CALDES DE MALAVELLA
I DE CASSÀ DE LA SELVA

NUM. 28 GENER 1979

En aquest número:

CLASSIFICAT "S"
PÀGINES LOCALS
L'ASSOCIACIÓ INFORMA
CUENTO DE NAVIDAD
ESPECIAL ELECCIONS
ENTRETENIMENTS

QUÈ LI PASSA AL TAP?

Electricitat, fontaneria, butà i calefacció

Servei de reparacions

Assistència tècnica especialitzada en:

Ràdio - televisió, escalfadors, cuines, rentadores, frigorífics, etc.

Muntatge d'antenes, televisions col.lectives, auto - ràdios

F - RIGOLA
J - ORDI

Distribuïdor i servei tècnic oficial de:

TV JOR - BEL - color

únic al mercat

Vegin la nostra gran exposició d'electrodomèstics

Llums

Neveres automàtiques cícliques

Rentadores superautomàtiques

Cuines electròniques

Equips estereo i alta fidelitat

Televisió negra i color

Demanin pressupostos sense compromís

PREU ESTABLE

RAVAL, 51 - 53

TELEFONS 46 11 15 - 46 11 38

CASSA DE LA SELVA

Editorial

Cuántas han sido las veces en que pronunciamos tres palabras que, como mágicos velos, se interponen en la nitidez de un mensaje. El bien común.

En ocasiones las utilizamos para encubrir fines más o menos egoístas. En otras, como simples recursos del lenguaje, las intercalamos en frases claramente demagógicas. La mayoría de las veces, en justificación a errores de la responsabilidad.

¡Qué difícil es obrar con honradez! Reconocer la sencillez de las palabras, sin ver en ellas más que su simple significado, es una prueba de ello.

El bien común se pronuncia sencilla y llanamente sin más calificativos, no los precisa.

Recientemente he tenido conocimiento de unos hechos que podría calificar de hermosos. La "Associació de Veïns de Cassà" se dirigió, hace varias semanas, a la entidad que regenta el "Cine Nacional", le expresó su reconocimiento a la libertad de programación, pero que, dado el cariz que venía adoptando su temática, le aconsejaba ajustarse a la reglamentación en lo referente a la entrada de menores. La entidad, en principio, pudo molestarse, pero, responsablemente, atendió a la demanda. El resultado, una digna programación; la paternidad responsable, salvaguardada, la "Associació de Veïns", cumple con su cometido.

El bien común no es más que eso, el bien común.

MIQUEL MONCADAS

EL SOCIALISME

Tal com ara s'estila, de classificar les pel·lícules "S" perquè, segons diuen, contenen escenes que poden ferir la sensibilitat d'alguns espectadors, advertim que l'article que seguix es MOLT PERILLOS per a aquelles persones que volen seguir essent uns panxacontents i continuar criticant, mentre els altres tracten d'arreglar-els-hi els problemes.

L'Associació de Veïns no es solidaritza necessàriament amb les opinions dels col·laboradors.

Ni es compromet a mantenir correspondència, ni a publicar i tornar els seus escrits.

SUMARI

Editori	
Editorial	3
Classificat "S"	4 i 5
Pàgines Locals	6 a 11
Cuento de Navidad	7/2
Especial Eleccions	8/2
Què li passa al tap	12 a 14
Entreteniments	15

Consell de Redacció
format per:

- Antoni Figueras
- Miquel Moncadas
- Plató Pérez Baró
- Jaume Pérez Nuell
- Ramón Rabassedas
- Santi Vizcaíno

Edita:

ASSOCIACIO DE VEINS DE
CALDES DE MALAVELLA
I CASSA DE LA SELVA

Imprimeix:

Gràfiques Duch / Cassà

El 15 de juny de l'any passat, un gran percentatge de gent de Catalunya va votar socialista. A les comarques gironines, de cinc es cons els socialistes en tregueren tres, i en altres indrets de la nostra terra, la proporció també fou considerable.

Peró molta gent encara es pregunta que vol dir esser socialista. Sense anim de dogmatitzar, car sols soc un militant d'infanteria, voldria explicar-vos-ho.

El socialisme preté, no-gensmenys, conseguir una igualtat de base entre tots els homes, eliminant totes les situacions que provoquen que un grup de persones sigui oprimat o explotat per un altre grup.

Ara i ací, s'ens ocorreixen alguns grupos socials que tradicionalment son oprimitos per altres, encara que a voltes ni oprimitos ni opresors son prou conscients d'aquesta situació. N'hi han més, però per encetar aquesta reflexió n'hi ha prou amb parlar de quatre. Son:

- El treballador assalariat, sigui manual o intel·lectual, incluint, sovint, aquells que es consideren perteneixents a les anomenades professions lliberals o als quadres directius de les Empreses.
- La dona, amb manca de reconeixement legal de part dels seus drets i tenint de treballar i ocupar-se a l'ensem, de la llar.
- El petit Empresari, industrial, comerciant o pagés, que malgrat creures " l'amo " de la seva Empresa, depen, en gran nombre de coses, de decisions en les que no pot influir gens.

- Catalunya, com a Poble, igualment que gran nombre de nacionalitats oprimites arreu del mon.

Intentarem explicar el per que d'aquesta agosarada opinió. Aclarim, d'antuvi, que l'ordre d'enumeració dels subjectes oprimitos es casual i no presuposa cap ordre de prioritat

EL TREBALLADOR ASSALARIAT

Tradicionalment, l'obrer manual es la figura que ha merescut l'honor de protagonitzar la majoria dels escrits reivindicatius al llarg del temps. Tots hem sentit parlar de les jornades de dotze hores o més, amb jornals de fam, del treball de les criatures de deu anys, etc. Aixó es ja Història, em direu, i per tant sembla que no hi ha cas de parlar de l'explotació del treballador. Si ara la majoria te cotxe, televisió, nevera elctrica i un seguit d'etceteres...

Prescindint de que les hores ex'es son un problema d'ahir, la forma externa d'explotació ha canviat, però l'efecte es el mateix. Abans s'exigien jornades de dotze hores a canvi d'un jornal just per a no morir de fam. Calia que l'obrer pogues alimentar-se per a tenir força per a treballar i per a reproduir-se. Calia garantir un mercat d'oferta de treball però també que el Poble no disposés de gaire temps per a pensar, per a instruir-se, per a organitzar-se, a fi de que no es donés conte de la seva situació i no es revoltés.

Ara, les jornades son més curtes i els jornals, proporcionalment molt elevats. La maquinària ha permés que un home, en vuit hores, produis mes que fà cinquanta anys en sis dies de dotze hores. Però surgeix el problema. Si en produir més per hora de treball escurcen la jornada, minva el benefici del capital. I l'obrer té molt

temps lliure per a pensar. Aixó, no cal dir-ho, es molt perillós !

Apareix l'estrategia del "consumisme". Cal tenir cotxe, televisió, nevera electrica, casa de vacances, i un seguit d'altres coses. L'excusa es que així es dona feina a més gent. La realitat es que cada un es veu obligat a autòexplotar-se per a tenir mes diners per a satisfer les necessitats artificials que la publicitat exagerada ha creat.

Al mateix temps i intima - ment lligat amb aixó, un dels aparells que hem adquirit amb aquest esforç suplementari ens formeix un entreteni - ment que també està perfectament planificat. Em refereixo a la capsa idio - ta, també coneguda per televisió. A base de telefilms imbécils i partits de futbol hom aconseguem que la gent s'acostumi a no pensar. El renta - cervells ens ho dona tot resolt. Llegir, conversar, escoltar música, exigeix un esforç. Es una mena de gimnàsia mental que pot resultar perillosa per a el sistema.

En canvi, asseures davant de la pantalla es mes comode i menys perillós. Inclús en el cas dels programes aparentment més inofensius, com podrien esser els noticiaris, hom te cura de donar-nos sols les noticies "que ens convenen".

Com podeu veure, aquest plan - tejament es igualment vàlid per a el treballador manual que per l'intellectual i el quadre intermig o el professional

lliure. Els problemes son comuns : La necessitat d'aparentar un determi - nat "nivell de vida" d'acord amb la categoria que hom suposa que té. L'au - tocreació de noves necessitats. Quan Hom te cotxe, en necessita un de dos metres mes llarg. Quan te casa de vacances, cal tenir una barca o un apartament a la muntanya, per anar a esquiar.

Tots, treballadors manuals intelctuals, professionals o quadres tenen el problema de que la seva feina depen de la voluntat d'una altra persona, superior o client, a voltes arbitrari, i de que el seu sou o ingresos depenen de unes variables en las que no poden influir, i que a l'hora sont diferents de les variables que fan pujar, constantment, el cost de la vida.

Ara bé, sempre veurem que aquesta identitat de problemes i de interessos no es reconeguda per el sistema. Cosa perfectament lògica, d'altr banda, car respon a la coneguda tàctica de dividir per a ven - cer.

En un altre article tractarém de la resta dels subjectes d' explotació, la dona, el petit Empre - sari, les nacionalitats oprimides. Parlarém també de les solucions que el Socialisme proposa, solucions com - plexes, pero que podem avançar que no passen, com vos dirán alguns malinten - cionats, per l'incautació de les Empre - ses ni per l'abolició de la familia. La incautació sols ens portaría a subs - tituir l'actual empresari-proprietari per un empresari-burocrata i possible - ment empitjoraría les coses. La lliure iniciativa es una prova de salut i vigor de la societat. Sols cal en - carrilar-la.

FOTOCOPIA DE L'ESCRIT ENTREGAT
A L'AJUNTAMENT, AMB MOTIU DE LA
POSSIBLE DESAPARICIO DEL CINEMA DEL PASSEIG.

Associació de Veïns de Cassà

A. Clavé, s/n.

CASSÀ DE LA SELVA

Ilmo. Sr:

D. Ramón Rabassedas Colomer, con D.N.I. nº40130789, con domicilio en la calle Bjda. Joaquim Bosch 6, como Presidente de la "Associació de Veïns de Cassà", con el debido respeto

- EXPONE:
- Que existiendo en el Paseo Vilaret unos locales destinados, hasta la fecha, a espectáculos y recreo públicos (Cine Victoria y Salón Deportivo "Lluís").
  - Que habiéndonos enterado de la venta e inmediato derribo de dichos edificios.
  - Que conscientes de la importancia que significa para el pueblo, la pérdida de dichos locales y la función social que podría emanar de su rehabilitación.
  - Que su derribo, en beneficio de la especulación, va en detrimento de las aspiraciones socio-culturales y recreativas de la población, escasa de por sí, de locales de esparcimiento.

SUPLICA: Que en vista de lo que significa para el pueblo, tan lamentable pérdida, es por lo que nos dirigimos a Vd. apelando a la responsabilidad que emana de su cargo, dé las órdenes oportunas para evitar el derribo de la finca mencionada, para poder, en su momento, reivindicar su uso y disfrute en beneficio de todos los cassanenses.

Firmado: Ramón Rabassedas Colomer

Ilmo. Sr. Alcalde, Presidente de la Corporación Municipal.

INFORMACIÓ LOCAL

CINEMA-CLUB

L'Associació de Veïns de Cassà està treballant conjuntament amb la Colla Excursionista Cassanenca portant a terme sessions de Cinema-Club cada quinze dies, els divendres, al Casal Familiar.

Les pel·lícules que han estat projectades fins ara són: -Sacco e Vanzetti- Casablanca - La Batalla de Chile, 1. part -. I estan ja preparades properes sessions de Cinema d'Art i Assaig amb films de gran relleu i qualitat

El divendres dia 9 de febrer a les 10 del vespre es projecta "El Golpe de Estado", Pel·lícula que promet ésser molt interessant, ja que és un gran document verídic i històric sobre el que ha succeït a Chile després del derrocament del president Allende pel general Pinochet.

Seguirà després el dia 26 de febrer amb un altre film del Festival Bogart que porta per títol "El Halcón Maltés" on les qualitats interpretatives de l'Humphrey Bogart estan en un nivell insuperable.

Amb aquestes funcions, la Colla i l'Associació vol oferir als seus socis i als que encara no ho són, oportunitats de veure pel·lícules que per la seva trama i punt de vista i per el tema a tractar no poden ésser exhibides en qualsevol local comercial.

Des d'ací agraïm la col·laboració de tots els que hi assisteixen, esperant que aquesta afecció que ha tornat a despertar el Cinema-Club no torni acabar com el rosari de l'aurora; creiem que els socis es mereixen aquestes vetllades i procurarem trobar pel·lícules de gran mèrit i qualitat contant sempre per endavant amb les opinions i altres suggeriments dels assistens que puguin aportar millores tant d'organització com per futures programacions del Cinema-Club.

MUNICIPALS
JA!

La decisió del govern Suárez de convocar eleccions Municipals, encara que primer es portin a terme les generals, per segona vegada en aquest procés democràtic, ha caigut molt bé arreu del país.

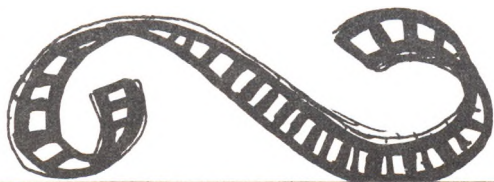
Són les eleccions que tota persona d'ideals democràtics esperava per així clarificar l'horitzó polític de la nació.

A Cassà, sembla, es comencen a moure les forces polítiques; ja es parla de tres, quatre, cinc, candidatures. Qui deia que a Cassà no teníem homes dididits per anar a l'Ajuntament? Desitjaríem que el mal de la política que afecta al país, és a dir "tants caps, tants barrets", el que tothom vol governar, no tingués lloc al nostre poble i que hi hagués seny per no dividir massa als homes que realment sembla podrien encarrilar la vida política i social de Cassà.

Segons "radio macuto" -i no és pas d'estranyar- els que tenen més caps lligats són els grups de caire conservador; esperem que abans del dia 22 de Febrer, fi de la presentació de candidatures, les idees que hi havia i que eren més populars a Cassà durant el darrer període democràtic estiguin presents a les eleccions municipals presentant altres alternatives socials i polítiques i un equip humà que pensi i actuï pensant i comptant amb tots els veïns del poble.

I l'Ajuntament actual, què? Si observem la seva política d'aquests darrers dies, sembla hi ha molta pressa per començar el que ja fa temps tindria que estar acabat. Potser vol millorar la seva imatge? Preparar la futura, però repetida, candidatura per tornar-se a fer càrrec de tot?

R.

L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CASSÀ DE LA SELVA
L'ASSOCIACIÓ INFORMA

AYUNTAMIENTO
 DE
CASSÀ DE LA SELVA

(Geronal)

AYT.º DE CASSÀ DE LA SELVA	
REGISTRO GENERAL	
ENTRADA N.º	SALDA N.º 127
SIGN.: 1112	FECHA: 22.1.79

Núm. _____

Comunico a Vd. que la Comisión Municipal Permanente en sesión celebrada el día 17 del corriente, entre otros adoptó el acuerdo que copiado literalmente dice : " 4.- ASSOCIACIÓ DE VEÏNS, SOBRE CINE VICTORIA Y SALON RECREO.- Dada cuenta del escrito que dirige esta entidad a la Corporación entrado al número 29 el día 11 del corriente, en el que se interesa por un supuesto derribo del cine Victoria y salón deportivo Lluís, se acordó por unanimidad su enterado.

Lo que le comunico para su conocimiento y efectos.

Dios guarde a Vd. muchos años.

Cassà de la Selva a 20 de enero de 1.979

EL SECRETARIO

[Firma manuscrita]

Sr. Presidente de la ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CASSÀ

COPIA DE LA CARTA DIRIGIDA AL
 SR. RECTOR DE LA PARROQUIA

Sr. Rector de la parròquia de Cassà de la Selva
 Distingit Sr.:

Llegint la "Veu de la Parròquia" del "Full Parroquial" del dia 17 de Desembre passat, recullim l'inviatació que Vostè fa, demanant opinió sobre la modificació del ritus d'exèquies. L'Associació de Veïns de Cassà, conscient de la seva representativitat i de la tasca que li correspon, per millorar en el que sigui la vida del nostre poble, ens dirigim a Vt. per oferir-li la nostra opinió sobre l'esmentat tema.

Tinguent en compte, i cada dia més, la manca de comunicació i afecte entre les persones, entre veïns, quan succeeix un fet luctuós, veuríem amb bons ulls, que s'intentés de nou,

implantar la costum de convocar el dol a la casa del difunt, puguent així acompanyar-lo i per última vegada, al menys fins a l'església no passant així desapercebuda, la presència del capellà a la casa, tal com Vostè comenta.

Al mateix temps i aprofitant l'avinentesa, pensem seria interessant, pensar en una reestructuració sobre els comiats del dol, donant opció a la persona civil, que sentint-se obligada per un deure d'amistat i afecte, pogués glossar la vida de l'amic, del company desaparegut, adequant el moment i lloc oportuns per donar-li l'últim adéu.

El nostre desig seria dialogar sobre el tema, en benefici creiem, de tots d'una convivència exenta de perjudicis i plena de concòrdia i de respecte humà.

Quedem a la seva entera disposició

Molt atentament,

El President

Cassà de la Selva, 20 de gener del 1979

CUENTO DE NAVIDAD

Los acontecimientos que se relatan a continuación son reales. Ocurrieron en el año I de nuestra era. Queremos aquí expresar nuestro agradecimiento al Wordl historical Archivum de Londres por facilitarnos el acceso a videotapes y periódicos de la época.

El autor.

La mañana había amanecido entre algodones, fría y desapacible, aquel 25 de diciembre. Los días que le habían precedido en nada auguraban el acontecimiento que iba a vivir el género humano. Su memoria permanecerá grabada para siempre en el subconsciente de la especie. Nunca olvidaré aquel día. Desde hacía una semana las ciudades aparecían engalanadas con guirnaldas, abetos y luces de colores. Las tiendas exhibían sus escaparates repletos de artículos navideños, sobre todo juguetes. Pero aquel día de Navidad iba a ser distinto. Todos sentimos un extraño estremecimiento al despertar. La gente reflejaba un indefinido temor en sus rostros. La sonrisa con que se acompañaba el tradicional ¡Feliz Navidad! era forzada; enseguida se apagaba y los labios se contraían. Los periódicos deseaban felicidad a sus lectores con gran alarde tipográfico en primera plana. En las páginas interiores daban la información de las víctimas que había causado el bombardeo de un campamento de refugiados en no sé qué lejano país, de la ruptura de negociaciones entre dos estados en guerra, de la miseria que afligía a cientos de millones de seres humanos. Poco a poco fue disminuyendo el caudal de transeúntes en las calles. Tras algunos cristales empañados se adivinaban rostros desvaídos.

La situación fue haciéndose más tensa a medida que avanzaba la mañana. Las pantallas de televisión emitían la diaria retahíla de publicidad. A veces se entonaba algún villancico que no terminaba.

La gente intuía que algo terrible estaba pasando y permanecía recogida en sus hogares, sin hablar, pendientes del televisor. A las 6 de la tarde sucedió. A esa hora la única

cadena nacional de televisión ofrecía un largometraje a sus espectadores. La imagen y el sonido desaparecieron súbitamente de la pantalla. A los pocos segundos y sobre un fondo de música clásica, apareció el rótulo que anunciaba un informativo especial. Según supe después, todas las emisoras de radio habían también interrumpido sus programas para dar la noticia. Los espectadores escuchamos con el corazón en vilo las palabras del locutor:

"Señores:

Ante el sentir general en el país, confirmado a esta redacción por multitud de llamadas telefónicas y la gran masa de público congregada en los alrededores de esta emisora, nos hemos dirigido al Ministerio del Interior para recabar información sobre la extraña situación que vivimos en este día de Navidad. El Gabinete de Prensa del citado Ministerio nos ha facilitado la siguiente nota que leemos a continuación para todos ustedes:

Desde las 12 horas de esta mañana permanece reunido en sesión extraordinaria y urgente el Consejo de Ministros. Después de un pormenorizado estudio de los hechos, se suspendió la sesión para esperar nuevos datos y meditar sobre la importancia de los que obraban en poder del Consejo. La sesión se reanudó a las 13 horas bajo la presidencia del Jefe del Estado. A las 16 horas se había llegado a la conclusión de que el estado de ánimo que atenazaba a los ciudadanos, entre los que se incluye el propio Gobierno, era provocado por la ausencia entre nosotros del espíritu navideño. Por lo demás, a la hora de hacer público este comunicado, la situación es normal en todo el país. Dada a las 17.30 horas del día 25 de diciembre.

ESPECIAL

El fi d'any 1978 es caracteritza per una notícia que no per esperada es menys notable. ELECCIONS MUNICIPALS.

Peró ve acompanyada de la BOMBA de les eleccions legislatives.

Sembla que el Govern deu creure que l'aprovació de la Constitució es un bon auguri, que s'atreveix a convocar els dos comicis amb un interval d'un mes.

Bé, ara es absolutament necessari que ens prenguem seriosament les coses, en els propers tres mesos, si volem seguir avançant en el camí vers la Democràcia. Cadascú de vosaltres te de decidir honradament quin ha d'esser el seu vot a les municipals i a les legislatives. Però em permeteu que vos faci unes reflexions, fruit de mes de vint i cinc anys d'estudiar la Història i la Economia d'aquest País. Llegiu-les i decidiu.

LEGISLATIVES.

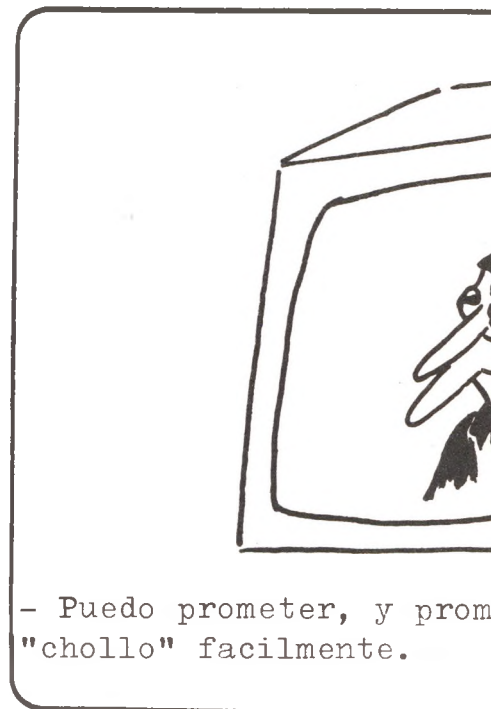
Caldes de Malavella, com Cassà de la Selva, son poblacions amb una gran majoria de obrers, pagesos i petits menestrals. Gent que vivim del nostre sou. Que patim les pujades de preus, la congelació salarial, i d'una manera menys directe, per sort fins avui, l'atur. Hi han també alguns petits estalviadors que han vist com el fruit de sacrificis de molts anys, invertits en un moment d'eufòria, en Borsa, es va fonent. Estem patint, com tothom, la crisi motivada per la incompetència de l'actual equip de Govern. Cal cercar una altra via que no sigui en Centre Dreta, la famosa UCD.

I ont la cercarem? Mes a la dreta? Al partit dels banquers Trias i Pujol, perquè puguin fer millors negocis a les nostres costelles?

O bé amb el sr Fraga, que ultra esser també vengut al gran capital, adhuc ignora el fet de la Nació Catalana?

Evidentment, NO !

Cal cercar un Partit que, essent CATALÀ, tingui una implantació suficient a nivell estatal, com per a poder fer valdre els seus punts de vista al Congrés. I un Partit que tingui fundamentalment en compte els interessos de la gran majoria del nostre Poble, que son, precisament, els Treballadors, siguin manuals o intel·lectuals, autònoms o assalariats. Els interessos dels que, fins ara, sempre ens ha tocat el rebre. Però sense caure en extremismes. Sense perill de sortir d'una dictadura per a caure en una altra.

- Puedo prometer, y prometo "chollo" facilmente.

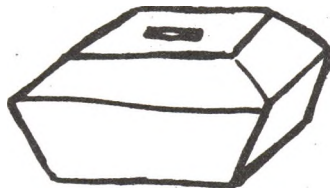
NO ! No ho uiré. Penseu, analit-
zeu els programes d'un i altre. I de-
cidiu. En aixó consisteix esser UN
HOME.

MUNICIPALS.

Aquí el problema es mes greu.
Perqué, si a les legislatives el nos-
tre vot vindrà barrejat amb el de tots
els altres Pobles de les comarques
Gironines, a les Municipals es cada
Poble que te de decidir el seu fu-
tur per sí mateix. Sense excuses.

I a mes, perqué es molt dificil
separar, a nivell d'un Poble no mas-
sa gran, les questions personals de
les politiques.

Ens queixem sovint de les deci-
sions arbitraries dels nostres (?)
Ajuntaments. De que els seus compo-
ents miren massa sovint els seus in-
teressos abans que els del Poble.
Ens queixem d'un excés d'autorita -
risme. Estem tots convençuts de que
cal evitar que segueixin els mateix-
os, encara que sigui amb unes altres
cares.

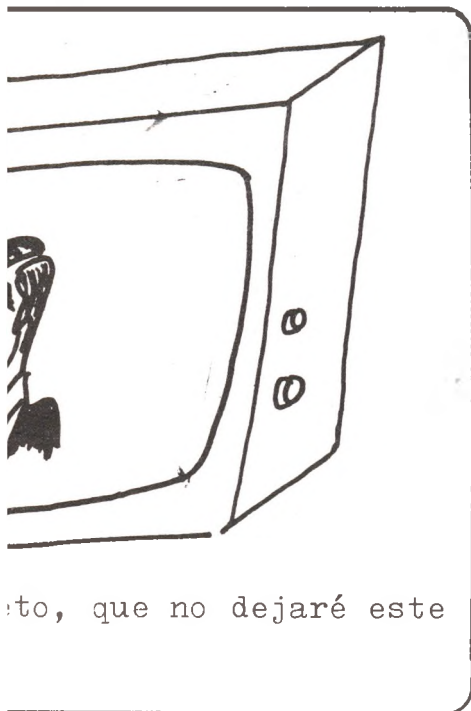
Peró es també importantissim no
caure en l'altre extrem. No passar
de l'extrema dreta a l'extrema esque-
rra.

Cal, ho hem dit masses vegades,
una solució de compromís. Una solu-
ció feta a base d'homes honrats, que
encara en queden, per estrany que sem-
bli.

Aquesta solució, es digui Opció
Democràtica o Grup Demócrata, pot re-
collir les opinions i necessitats de
la majoría de la Població. Perque no
es casualitat que a ambdues poblacins
les solucions, sortides espontaneament
i de manera independent una de l'altre,
portin cognoms similars. Es una cons-
tant de la situació del país. Es una
solució que no dubtem serà acceptada
per la gran majoría dels electors.

I si aquesta solució pogués a-
nar avalada o ajudada per un gran
partit, amb la força que aquest pot
donar-li, millor. Peró aquesta es
una decissió dels homes que es presen-
taràn a les Municipals.

Plató Pérez i Baró
(Socialistes de Catalunya)

to, que no deixaré este

ELECCIONS

Ve de la plana 7/2

Señores, carecemos de datos que nos permitan apreciar el verdadero alcance de esta falta de espíritu navideño, así como sus causas. Mientras van llegando a nuestra redacción noticias de otros países, les invitamos a continuar con nosotros hasta dentro de una hora, en que les ofreceremos nuevas noticias."

Este es el texto completo de aquella emisión. Dicen que el miedo hace que las ovejas se apretujen unas contra otras en el redil. Pues bien, lo mismo sucedió entonces. En los minutos siguientes al término del informativo llamaron a nuestra puerta. Eran los vecinos de al lado:

-¿Se han enterado ya de la noticia? Lo acaban de decir por la tele.

-Sí, sí. También nos hemos enterado. ¿Por qué no pasan y se quedan un momento con nosotros?

-Gracias. La verdad es que a eso habíamos venido.

Nos sentamos todos ante el televisor, confortados por nuestro mutuo temor. Estuvimos casi sin hablar, absortos, mirando fijamente a la pantalla, pero sin enterarnos de nada, sumergidos en nuestros pensamientos. Fue una espera interminable.

A las 19.15 se anunció el esperado informativo. En el plató estaban sentadas como una docena de personas. El locutor anunció que en todos los países del mundo la situación era similar. Los Gobiernos estaban reunidos, los Ejércitos dispuestos para cualquier contingencia y los pueblos esperaban ansiosos una señal. Muchos fieles habían abarrotado los templos. Un congresista norteamericano comparaba la situación actual a la confusión que siguió en su país el bombardeo de Pearl Harbour. Toda la vida se había paralizado, incluso en los frentes de combate habían cesado repentinamente las hostilidades.

Invitados en el estudio de televisión, distintas personalidades de la vida nacional eran entrevistados sobre la trascendencia del momento que vivía la Humanidad. Por primera vez, políticos y otros relevantes personajes reconocieron con humildad que no encontraban ninguna respuesta y que estaban abrumados. Después, en conexión con la red de Eurovisión, se ofrecieron imágenes de otras ciudades.

Siguieron otros informativos con reportajes y noticias de todo el mundo a intervalos de una hora aproximadamente.

No habíamos cenado y otras personas se habían unido a nuestro grupo. Eran todos vecinos del mismo edificio. Apenas nos conocíamos: un ¡Buenos días! al cruzarnos en el portal o al coincidir en el ascensor y eso era todo. Los niños dormitaban en el regazo de sus madres o sobre la alfombra.

Al filo de la medianoche el locutor, con claras muestras de nerviosismo, anunció que iban a conectar con el satélite. Después de algunos ruidos, la pantalla se iluminó con una indescriptible claridad, pero no apareció ninguna imagen. Una voz, con acento desconocido habló:

"Criaturas de la Tierra, habéis buscado la Navidad fuera de vosotros y no la habéis encontrado. Vuestra mezquindad os ha cegado. Cerrad ahora los ojos y hundid vuestra mirada en las profundidades de vuestro espíritu. Hallaréis en un rincón la parva llama que el Amor ha encendido. De vosotros depende que esa llama se convierta en fuego abrasador, o que, por el contrario, se extinga, ahogada por el egoísmo. Libres sois y libre será vuestra elección."

Aquella noche del día de Navidad, millones de almas entonaron un cántico cuya maravillosa armonía se confundió con la música incesante del Universo.

F I N

Iacobus

CASSÀ o CAÇÀ? - **CASSÀ**

REPLICA AL SENYOR "GUIU"

Les opinions diferents són sempre acceptables presidint el respecte mutu, i no l'insult ni la insolència, majorment quan s'està orfe de documentacions històrico-lexicogràfiques. De primer antuvi vaig pensar no contestar, però com que la covardia no és el meu tarannà, ja que les expressions emprades, passaven de la condescendència, m'he vist precisat a fer-ho de manera adequada. M'estic referint a l'escrit signat per "Guiu", en EL BROLLADOR, pàg. 9 del mes de novembre proppassat, encapçalat amb "CASSÀ o CAÇÀ?", referent al que jo publicava a la revista local "LUZ Y GUIA" (setembre 1978), "BARÇALONA?", i que signava "M."

El senyor "Guiu" m'atribueix, gratuïtament, en el meu escrit en defensa del nom de Cassà, un "cúmulo retorçat de frases feridores, idees reaccionàries i de notable ressentiment". O sigui, com a premissa, tres insults, que si no fessin riure, farien llàstima, perquè escup tan imprudència, que la saliva li cau de ple a la cara. O és un nou "Veni, vidi, vici"?

I, ara, anem al cas:

1r.- El senyor "Guiu", comenta (?), el que jo escrivia en la revista esmentada: "Per algú forà, que senti afecció per la ç EN ESCRIURE-LA ERRONIAMENT PEL NOSTRE POBLE..." (El lecor pot continuar pel que ell indica de retorçament de fraselogia), perquè quedava ben clar, en escriure jo: "Per algú forà...", és a dir, per algú que "NO sigui del poble", extensiu al qui fes *pocs anys* que hi resideix, i, com és natural no sabés els principis del cas impositiu, nat en la dècada dels anys 30, referent a què NINGU no admet el nom del nostre poble amb la pretinguda Ç trencada. Per això deia, i recalco, que va ser un acte "unilateral", improp, -equivocat o precipitat, o no, però amb tots els aspectes *dictatorials*, quan es prescindí de l'opinió dels representants de Cassà, o sigui, ja per aquelles dates, i, per sempre, tant d'esquerres com de dretes.

2n.- Seguiu jo: "... els oferim, per si els *plau*, un "Barça", manllevat de "Barcelona", i, un Barçalona, amb la ç trencada.- No era jo, que pretingués esmenar el nom considerat *correcte* d'un "Barça", de domini ben popular, agradable, familiar i ben comú, com és ara en l'aspecte esportiu, un "Nàstic", i d'altres abreujats i ben acollits. Afegia: "els oferim, per si els *plau*", és a dir, a ells, a aquells que

"sentin afecció" per a la inadequada ç que s'ha volgut enclastar "antidemocràticament" al nostre poble, després de la documentació ben eficient publicada, com esmentaré més endavant.

3r.- No s'hi val que el senyor "Guiu", escamotegi els continguts aclaridors, perquè s'ha servit de jocs malabars, en no continuar, o bé resumir ço que jo copiava, i així publicat a "LUZ Y GUIA":

"L'articulista Noel Clarasó, en "La Vanguardia" del 17 de juny d'enguany reproduïa, en català antic, (que el senyor "Guiu" escamoteja), quan precisament era la base fonamental:

"LOS CENT CONSEYLS DEL CONSEYL DE CENT:

"Figura como autor del opúsculo Fra Feliu "de Sanct Guiu, canònic de la Seu". Y al títulu "lo que se completa así: "Maximes e Veritats "que s'hi enclouen e son en vers". En el colofon dice: "Fou estampat a BARÇALONA a can "Lhopis libraire..."

-¿Per què "Guiu", (que no el suposo emparentat amb l'esmentat Fra Feliu de Sanct *Guiu*), NO COPIA el que acabo de fer, per tal de què els lectors veiessin transparent el conjunt d'un "Barça" i un BARÇALONA, com a document de sentit irònic, com en Clarasó, pel fet d'haver trobat, per atzar, un Barçalona amb ç trencada? Aquests seus amagatots, en no transcriure-ho, no són correctes. Ganes de desorientar a gratcient?

4rt.- Qui li parla al senyor "Guiu" de l'institut d'Estudis Catalans, on s'amaga la seva febrosa fantasia" Solament puc assegurar-li, i allà on vulgui, a aquest senyor "Guiu", que li falten molts, però molts anys per a assolir-me en el tracte "directe i cultural" amb la respectable Entitat, com s'esdevingué amb les direccions de l'Escola de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, i Colònies Escolars, ultra d'altres activitats, (que perdonin els lectors per fer-ne esment, però les falsetats que ell escriu, m'han obligat a dir-ho), perquè no admeto tanta tergiversació en dir, i tant tranquilament, que "acuso els estudiosos"... Per a desmentir-lo, la cosa més senzilla és llegir el meu escrit de "Luz y Guia", i signat per "M".

i 5è.- Es ridícul afirmar com una mena de "Lo dijo Blas punto redondo", en el seu final de jocs artificials: "Senyor "M", -escriu-, esteu molt equivocat, ja que encara aquí, hi ha molta gent amb mentalitat diàfana, principis democràtics i catalanitat irrenunciable, que està disposada a acceptar l'autenticitat vingui d'on vingui". Suposem que vol atribuir-se com a únic que pot fer-nos un

"Certificat" de "mentalitat diàfana, etc. etc."
D'on li ha sortit tanta fòbia contra el Cassà amb les dues ss?

El pretingut canvi, ja iniciat en els anys 30 quant a repercussió intensa, (com esmentava), de la ç, I QUE DES DE CENTENARS D'ANYS, s'ha escrit amb les dues ss correctes, i, més, des dels principis de la nostra història com a poble, a finals del segle X, s'han usat en documents de tota mena, en Escrip-tures de compra-venda, en Contractes particulars o notariais, en testaments; en els Registres Civil i Ecle-siàstic; en el comerç i en tota mena d'indústries; en les Escoles; en els impressos públics i privats; en tota època les Actes de l'Ajuntament, hagin sigut d'esquerres o de dretes, o sigui, en tota mena d'a-fers del poble, no s'ha pretès canviar mai el que hom n'ha fet conflictiva i intrusa "C".

Que perdoni el lector per la relació llarga però és perquè em crec amb el deure d'informació quan es vol capgirar la veritat d'un fet. Això ho hem sostin-gut ja alguns des de la premsa local, des de prop de 50 anys enrera, i, en periòdics i revistes, de la "pro-víncia" i de la ciutat comtal, comprès i acceptat per persones que abans podien dubtar.

Davant les gratuïtes afirmacions, (de "Guiu"), ens veiem obligats a tenir d'allargar-nos encara en algunes repeticions, en preferència en mires als lectors: l'erudit i admirat company, (que morí en el 1951), Joan Gener i Roca, defensà les dues ss en articles i, en la seva obra, "Apunts d'Història de Cassà de la Selva", editada per la "Colla Excursio-nista Cassanenca", escrita ja feia més de 40 anys; altre historiador, Miquel Juanola i Benet: "Repor-tajes históricos de Cassà de la Selva", editat per "Luz y Guia" (1970); dels filòlegs Jaume Dalmau i Casanovas, en "Disertació sobre el nom de Cassà" (1968), també editat per la "Colla"; el tractat: "El nombre de Cassà de la Selva", editat per la Diputa-ció de Girona, del canonge Josep Calzada i Oliveras, (1974)... Tots en defensa demostrativa ben eficient històrico-filològica, amb les *dues ss*. També, Dalmau té editat, per la "Colla", a més a més, quant el nom de pobles, altre opúscle: "Els noms de lloc a Girona (1969), felicitat per l'institut d'Estudis Catalans! , malgrat la rectificació d'alguna d'aquelles poblacions, com així en rebé de l'autor del "Diccionari Alcover-Moll", de Palma de Mallorca. Afegim, encara, del màxim historiador de Catalunya Antoni Rovira i Virgili, del qual, ara, continuen sortint en facsímil, els qu eren escrits d'anys ençà, amb l'afegitó d'un Pròleg del respectable i bon amic, el catedràtic

d'Història a la Universitat de Bellaterra, en Jaume Sobrequés i Callicó, constant en un dels primers volums, el per què del nom de la població amb les repetides dues ss. Endemés, el conegut i company Antoni Bargés, mestre que exercí a Cassà, autor d'un mapa de Catalunya, i en carta que m'escrivia, pro- testava pel canvi "arbitrari" que l'hi havien fet en treure-li el nom correcte, per l'incorrecte ç.

Josep Dalmàs (març del 1936), acompanyat per l'esmentat historiador A. Rovira i Virgili, diputat al Parlament Català, director del diari "La nau", de Barcelona, es presentaren, junts, a la Generalitat, degut a un greu incident, pel canvi en la rotulació a la carretera, i, que per voluntat de les autoritats locals, i, vila, s'afixà permanentment.

Si l'pseudo-crític, que tant imprudenment ens ha investit, (inclús personalment pel meu escrit refe-renciat), que si no en té prou, que hi sumi Pompeu FABRA i POCH, que quan ens escrivia ho feia sempre amb les dues ss el nom de CASSA, i, ende-més, actualment, ho acaba de fer l'honorable Pre-sident de la Generalitat, Tarradellas, en dirigir-se a uns amics d'ací, ell, que tant amic sigué d'en Dal-màs en el exili; i, així, tants d'altres, o és que pel senyor "Guiu" també ho han escrit malament amb les dues ss, Cassà? No preté pas que els qui duen per cognom Cassà, tinguin de canviar-lo, amb ç? Pregunta'ls-hi.

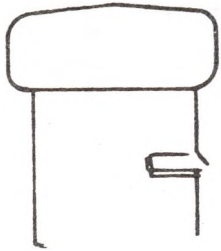
Diaris i revistes d'arreu, han anat amb peus de plomb, malgrat la consulta en el Nomènclator. La mateixa "Gran Enciclopèdia Catalana", ho escriu de dues maneres, en els apartats "Caç..." i "Cas...", per saber-ho dubitatiu? En els traspassos de Serveis a la Generalitat, s'hi troben els projectes d'un nou estudi de la Divisió Comarcal... "per a la revisió i fixació definitiva de les comarques i NOM dels POBLES".

Finalment: em sap molt de greu, haver tingut de contestar de la manera precedent, un cas de provocació, cosa que podia i tenia de ser ben ami-gable per diferències d'opinions, aportant documen-tació o esmentar-les. Aclareixo, que, en donar-m'ho a llegir un amic que rep "El Brollador", vaig dir immediatament: "Guiu", no és fill del poble, o tal vegada no faci molts d'anys que hi resideix. A més a més de fer ús de la nostre llibertat democràtica, no admetrem el canvi del nom per tres conceptes bàsics: Per Raó documental, per Dret, i per Volun-tat del Poble de Cassà de la Selva.

(Qui signava "M" en la revista "Luz y Guia")

Signant: M. Tolosà i Surroca

BUSTIA

Senyor director d'El Brollador:

Llegim amb atenció l'article publicat al "BROLLADOR" (nº 27) a la secció de Punt de Vista, "El corriol del carrer Migdia" escrit per la senyoreta Leonor Bertràn. Per ell ens enterem de l'intent de venda, per part de l'Ajuntament, d'un corriol. Fa pocs anys l'Ajuntament va vendre un "pas peatonal". Fem memòria?

Al primer intent de cessió del "pas peatonal" a dos veïns, quasi tots els que vivim a la que s'anomenava "Nova Urbanització en front de les Escoles Nacionals", lloc a on estava enclavat dit pas peatonal, varem signar un escrit impugnant i protestant sobre la venda que tots nosaltres consideravem improcedent i arbitrària. L'assumpte va quedar parat. No serà per demés recordar que en fer la reparcelació tots varem cedir els metres quadrats corresponents a carrers, plaça i al "pas peatonal". Les gestions de venda van quedar parades.

Al cap d'un temps i després de varis parlaments i consells volguent-nos inclinar a donar el sí a la cessió o venda del pas, intents fets per membres del Consistori, el Batlle Senyor Mestres ens argumentà que si accedim als seus propòsits l'import de la venda es feria servir per a millores a aquesta zona (una preciosa escala al final del carrer Sant Martí i d'altres sensa definir). Varem contestar que no. Que aquest "pas peatonal" era un patrimoni de tot el poble i que nosaltres no erem qui per a fer-nos còmplices de la seva venda, i que si es

volien fer unes escales l'import havia de sortir dels pressupostos generals i no d'una venda d'un pas que pertany a tots i que el veniem fent servir desde l'any 1.959.

Tornaren a la càrrega, aquesta vegada seguint un altre procediment. Nosaltres estavem convençuts que havent estat impugnat una vegada la venda no podia prosperar, ja que es tractava de la repetició d'un cas ja fallat. Teniem el precedent d'un altre cas, i a la mateixa zona, presentat a anteriors consistoris, el d'un intent de compra de la part nord del carrer Sant Martí i la Plaça adjunta i que sempre va ésser desestimada, per improcedent. Consultades vàries persones totes exclamaven: "una cosa així no es pot fer", "Un carrer no es pot vendre". Però el fet és que disfressar i la venda es va portar a terme. (segons el comprador, el pagaren molt car: 100 ptes. el pam quadrat). Els beneficiats ocuparen dit pas efectuant, principalment un d'ells, importants obres. De tot això fa més d'un any, i de les escales tu ru rut. Es clar..... no van donar el sí.

Vosaltres amics del carrer Migdia encara heu tingut sort, doncs entenem que us han passat un comunicat per a poder fer al·legacions. Nosaltres ni això. Després de tot el que he explicat ja cal que us hi agafeu ben fort, ja que si dintre el Consistori hi ha interès a vendre'l, o a beneficiar a algú, no es parará fins que per cansament o per distracció vostra ho aconseguixin.

Des d'aquest petit carrer ens solidaritzem amb vosaltres. Demanem que promptament es celebren eleccions municipals. Que sapiguem elegir un Consistori del poble que procuri pel poble. Ja des d'aquí demanem una revisió d'aquests fets, i d'altres similars, i si és procedent tornar a cadascú el que sigui seu. No podem permetre que uns veïns protegits, disfrutin, en particular, del que pertany a tots.

QUÈ LI PASSA AL TAP?

PROBLEMATICA ACTUAL DE LA INDUSTRIA CORCHERA Y MEDIDAS NECESARIAS PARA EVITAR SU AGRAVAMIENTO.

Conforme ha sido expuesto en numerosos estudios sometidos a la Administración así como en diversas entrevistas sostenidas con los organismos de la misma, la industria corchera española y en particular aquella localizada en Girona y dedicada en mayor medida a la transformación del corcho, se enfrenta a una situación desfavorable, que se agrava progresivamente, sin que nada sea hecho para evitar su agudización.

Este agravamiento viene determinado en primer lugar, por la revalorización de la peseta, que va desde un 12% frente al dólar, hasta un 3% frente al marco alemán, incluyendo la libra esterlina, el franco francés, el florín holandés o la corona sueca.

El perjuicio causado por esta revalorización, aunque en general para la exportación, es mucho mayor en una industria cuyo principal concurrente es Portugal, cuya moneda en cambio, se ha desvalorizado otro 12% frente al dólar USA, lo que impide que las cotizaciones sean ajustadas al devaluarse las divisas, por no hacerlo Portugal.

No obstante existir el precedente de haber compensado a los exportadores por tales pérdidas mediante una tasa sobre los beneficios atípicos percibidos por los importadores cuando ocurrió la anterior devaluación del dólar, la Administración actual rehusa tomar esto en consideración.

Junto a este problema de la evolución divergente de nuestras monedas, nuestra industria se encuentra frente a Portugal con las siguientes desventajas:

Diferencias salariales que van de un mínimo de un 107% hasta un máximo de un 201%, al ser el coste del salario-hora en Portugal \$1.64 para hombres y \$1.26 para mujeres en cuanto que en España va de \$ 3.88 para aglomeristas a 3.40 \$ para el resto del personal.

Diferencias arancelarias del 16% en la entrada de nuestras manufacturas en la C.E.E., así como en la EFTA de la que es miembro Portugal. En terceros países, como EE.UU. y Australia, Portugal disfruta, como país subdesarrollado, del Sistema de Preferencias Generalizadas.

Efectivamente, al firmar el acuerdo con la Comunidad Económica Europea en 1970, nuestros negociadores dejaron excluir a las Manufacturas corcheras, en cuanto que al firmarse en 1972 un acuerdo semejante entre Portugal y la C.E.E. las manufacturas portuguesas se beneficiaron de una rebaja progresiva que llevó a la desaparición de aranceles hace dos años.

Esta disparidad, que hubiese sido necesario corregir cuanto antes, no puede de actualmente continuar ante el agravamiento de situación de competencia con Portugal en cuanto a mano de obra y evolución de las paridades monetarias.

No obstante esta urgencia, nuestra Administración juzga que no procede una negociación específica para conseguir sea anulada dicha exclusión. No comprendemos tal actitud, pues no podemos creer sea debida a indiferencia ante la supervivencia de la industria corchera, fuente de 4.000 millones de divisas, libres de royalties.

En tercer y último lugar, existe un acuerdo con Portugal, firmado durante la visita del anterior Ministro de Comercio de ese país a Madrid, estable-

ciendo unas rebajas mútuas de aranceles desde 1979 a 1982, del que no se excluyen las manufacturas del corcho como producto sensible.

La aplicación de este acuerdo, pendiente aún de ratificación, daría a la industria portuguesa, en el mercado interior, las ventajas de que ya disfruta en los exteriores, cerrando a nuestra industria la salida más favorable que le queda y destruyendo así 6.000 puestos de trabajo en favor del país vecino.

Por eso, creemos indispensable excluir las manufacturas de Corcho del acuerdo firmado con Portugal hasta tanto no se equipare el trato que la CEE otorgue a ambos; y negociar con la CEE la supresión de la exclusión aceptada en 1970, independientemente del Acuerdo de Entrada de España, pues la situación no permite a nuestra industria esperar hasta aquellas fechas.

Dicha negociación nos había sido prometida cuando la entrada de Inglaterra, Irlanda y Dinamarca en la CEE, y tuvo lugar para otros productos, por lo que no se justifica el rehusé de nuestra Administración de efectuarla sin ulterior demora.

No proceder así es condenar a una industria a ser sustituida por la del vecino país, cosa no justificada ante el dinamismo demostrado por ella en superar las dificultades que encuentra.

Efectivamente en decenio transcurrido ha aumentado su exportación en un 290% contra un 283% en Portugal.

Asociación de Empresarios
Corcheros de la Provincia
de Gerona

REUNION CONVOCADA POR L'ASSOCIACIO DE VEÏNS CON LOS EMPRESARIOS CORCHEROS DE CASSA DE LA SELVA.

El día 12 de Diciembre pasado, y con objeto de conocer los distintos puntos de vista, l'Associació de Veïns convocó a significados empresarios corcheros, como haría también con representantes trabajadores del sector, para que expresaran los problemas que les acucian y las posibles soluciones a corto y largo plazo.

Abrió la reunión el Sr. Rabassedas, indicando que el motivo principal de esta reunión es conocer por boca de los propios industriales, la incidencia de la problemática corchera en la misma villa de Cassá de la Selva.

Los empresarios expusieron al respecto toda una serie de problemas, datos, cifras que expondremos a continuación

El principal problema es el tratado bilateral entre España y Portugal, pendiente de ratificación, por el que algunos productos, entre ellos los manufacturados de corcho, podrán penetrar en el mercado de ambos países

libres de aranceles y tasas aduaneras. Esto representa la invasión del mercado nacional de tapones portugueses, ya que su precio es inferior al de los españoles, debido a la revalorización, de la peseta, la baja del escudo y la diferencia salarial. En definitiva, la competencia que ya teníamos en el mercado exterior, la tendremos ahora en nuestro propio mercado nacional. Sin embargo, con la firma de este tratado, los grandes sectores de la industria española se verán especialmente beneficiados, lo que hace que, a nivel nacional, la repercusión desfavorable en la industria corchera, no sea tenida en cuenta.

Comentaron también, que han sido ya muchas las crisis que ha sufrido la industria corchera, y ésta, si llega a producirse, no será de las peores. Recordemos la crisis de la postguerra europea, la situación de pánico que se produjo con la salida al mercado del tapón de plástico. Las crisis se producen cuando no hay demanda, no cuando hay competencia.

Realmente el problema existe, pero quien lo sufre, en realidad, es la pequeña industria, que no exporta ni

abastece directamente el mercado nacional, y es la que debe competir con los portugueses en el mercado de las comercializadoras españolas, que son las que abastecen, en definitiva, el mercado nacional.

Se puntualizó, también, que uno de los principales factores de la crisis es el aumento de precio de la materia prima, debida, según alegan, a la escasa rentabilidad de las fincas. Al respecto surgió una propuesta: si en Cassá de la Selva existen unas 80 industrias corcheras, ¿no sería conveniente crear una Cooperativa, para así obtener unos precios más estables?

No obstante, el sistema cooperativo es difícil de llevar a término, dada la mentalidad individualista en el ramo, y la difícil competencia con las grandes empresas que monopolizan la mayor parte del mercado. También se indica que es necesario mantener

REUNION CONVOCADA POR L'ASSOCIACIO DE VEINS CON LOS TRABAJADORES DEL SECTOR DEL CORCHO.

Al igual que lo hiciera con los empresarios, l'Associació de Veïns convocó una reunión con los trabajadores del sector del corcho con objeto de pulsar su opinión ante la presente crisis del sector, procurando ajustarse a la realidad más objetiva posible.

Ante la crisis motivada por el tratado bilateral entre España y Portugal, los trabajadores confían en la calidad del tapón que manufacturan, ya que es el más apreciado en el mercado. Confían, también, en que los exportadores continuarán promocionando la fabricación corchera en nuestra propia casa, prescindiendo de los mejores beneficios que les puede representar el hecho de importar los manufacturados de Portugal, beneficiándose del tratado.

Se ha comentado que el precio de la materia prima se ha incrementado considerablemente en los últimos años, y que el coste de la mano de obra incide tanto como el de la materia prima en

el sistema tradicional de la pequeña industria familiar con 2 ó 3 trabajadores, a fin de conservar el ambiente amigable y cordial entre el patrón y el obrero.

Todo ello demuestra que, en realidad, lo que les preocupa, son los trámites efectuados a través de la Cámara de Comercio y a nivel ministerial. El interés de los principales industriales, con sus contactos a alto nivel, ha sido el de aplazar la firma del tratado bilateral, dado el delicado momento político actual.

Como idea final y con objeto de promocionar el producto, surgió la idea de crear un certamen anual donde poder discutir los precios de la materia prima y del manufacturado, invitando a los productores de vino nacionales y extranjeros, para darles a conocer, más a fondo y en beneficio de todos, nuestra villa de Cassá, capital, según dicen, del corcho manufacturado.

el encarecimiento del producto. Ante estas afirmaciones, los trabajadores alegan que su jornal es el más bajo del de todas las industrias de los alrededores, por lo que no creen que éste sea el principal motivo del encarecimiento del manufacturado. Los "tapers" consideran que la incidencia del precio hora sobre el tapón elaborado es de un 20%. Una muestra palpable de lo que afirman, es que en las fábricas no trabajan los jóvenes, y por aquí se iniciará la auténtica crisis del corcho, ya que el promedio de edad de los "tapers" está alrededor de los 50 años.

Antes de que la crisis nos llegue de verdad, los trabajadores consideran que habría que realizar un estudio de las posibilidades que el sector permite, que están convencidos de que son muchas. Hasta ahora nadie se ha preocupado si el trabajo va bien, si no, los perjudicados siempre serán los mismos. Por otra parte, crear nuevos puestos de trabajo, facilitando la creación de nuevas industrias, que repercutiría en beneficio de todos y en especial de los "tapers", que de un tiempo a esta parte, han perdido gran parte de su categoría profesional. ■

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
										1
										2
										3
										4
										5
										6
										7
										8
										9
										10

CRUCIGRAMA: AL RESOLVERLO HAY QUE COLOCAR LOS 11 CUADROS NEGROS QUE CONTIENE. SOLUCIONES HASTA EL 30 DE ENERO A ESTA DIRECCION: EL BROLLADOR - PASATIEMPOS. CALDAS DE MALAVELLA.

Horizontales: 1. Los dos huesos que van del esternón a los hombros.-2. Que obra irreflexivamente, con excesiva viveza y precipitación.-3. Cuerda que se pone a las caballerías al pescuezo o a la cabeza, para atarlas o conducir las. Apócope.-4. Marcharé. Conjunto de 12 unidades.-5. Privación total de la vista. Abreviatura de tonelada.-6. Preposición. Voz de mando militar. Observa.-7. Pálpalos. Signo de 80 entre los antiguos romanos.-8. En plural, provecho, fruto, interés que se obtiene de una cosa.-9. Criminoso. Antigua máquina militar que consistía en una viga reforzada por un extremo con una pieza de hierro o bronce, y que solía usarse para batir murallas.-10. Nombre latino de las musas. Contracción.

Verticales: 1. Figura ridícula y grotesca de una persona.-2. Derrame lágrimas. Escudriño desde lugar alto.-3. Renuncia espontánea de la voluntad.-4. Sonido humano. Gran río de Rusia que sirve de frontera entre Europa y Asia. Uno.-5. Decreto de un sultán. Atad con cuerdas.-6. Impresión que produce en la vista la luz reflejada por un cuerpo. Cuero cosido y empegado, propio para contener líquidos.-7. Antiguo nombre de la nota musical do. Fatigáis.-8. Palpita. Conjunción disyuntiva. Preposición.-9. Padre del género humano. Artificio, ardid, artimaña ingeniosa para lograr un fin.-10. Composición de música instrumental, que comprende trozos de diferente carácter y movimiento. Predería donde generalmente sesteaba el ganado vacuno.

Soluciones a los pasatiempos del nº 27:

Jerglífico: La grande (L, A grande)

Crucigrama:

J E R O G L I F I C O

CLASIFICACION GENERAL

1º. Xavier Codrà	150
2º. Joan Borrell	135
3º. J. Cateura	95
R. Aiguabella	
4º. F. Camós	30
J. Cantó	
5º. A. Solés	10

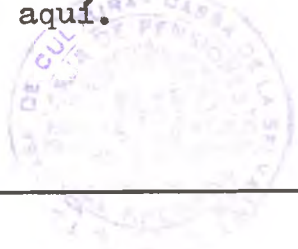
P U R I F I C A S E
 I C A R O x A B E L
 R A T I F I C A R A
 A S E S O R E N x F
 T E R A S x R I C E
 A x O S x x A C A B
 S A x E H x x A V O
 x M I N I S T R I L
 F E Z x C R I A L A
 A N A F E x A N A x

Ganador del mes de noviembre:

Joan Borrell

Nota: No es necesario que recorten la página de la revista. Pueden enviar sus soluciones en la forma que aparecen aquí.

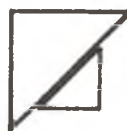
¿Qué pone la etiqueta?

RESTAURANTE

Can Geli

Carretera N2 km. 709
Tel. 47 02 75
CALDAS DE MALAVELLA

FIGUERAS

San Gerardo, 11 - Mayor, 19
Tels. 47 00 57 - 47 03 48
Caldas de Malavella (Gerona)

Pintura - Decoración - Droguería

TALLER DE FUSTERIA

Josep Suru Vila

C/. Verneda, s/n
Tel. 46 10 66

CASSA DE LA SELVA

DOMINGO

CONSTRUCTOR DE OBRAS

**VENTA DE PARCELAS
Y CHALETS**

Teléfono 470262
Ctra. de Llagostera, 30 Caldas de Malavella

AJUDEU-NOS

A MANTENIR LA NOSTRA POSICIO DE CRITICA INDEPENDENT
FENT NOUS SOCIS

SOL.LICITO LA INSCRIPCIO COM A SOCI DE L'ASSOCIACIO DE VEÏNS

Nom .....

Adreça .....

Telèfon .....

Edat ..... Professió .....

Signat

AJUDEU-VOS!

CAR L'ASSOCIACIÓ ÉS VOSTRA

Biblioteca Caixa de Penions